

Balada o mezinárodní ostudě mysliveckého sdružení v Brodě

Ivo Jahelka

C G Ami G
Devizový cizozemec, z Bavorska západní Němec
F G C G
vylizoval guláš z hrnce,
C G Ami G
zapíjel ho českým sektem, sudetáckým dialektem
F G C
chlubil se, jak složil srnce,
G F C
von jezdíval k nám do vesnice vždycky předem hlášen,
Dmi F+ G C
valutama z prkenice platil za svou vášeň,
G F C
v nablejskaným mercedesu měl pár nóbl pušek,
Dmi F+ G C
na lov s ním vycházel k lesu náš předseda Dušek.
G F C G F CGC

R: Borovice, slivovice, kamizolka zelená, sova pálená.

2. Jedenkrát cirkusáci měli u nás velkou práci,
medvěd se dal do zvracení,
prohlídnul ho Franta Mlynář, jézédáckej veterinář,
a nařídil utracení,
když pak došlo k exekuci, začal Dušek šílet:
"Za pár dní má přijet, kluci, Němčour kňoury střílet,
kdyby mu vlez' před bouchačku medvěd místo kance,
na nejednu tvrdou kačku byla by tu šance."

R:

3. Medvěd dostal chleba skývu, zamčenej byl hned do chlívu,
večer vodili ho k mlázi,
nedaleko od posedu schovali mu hrnec medu,
vyčmuchal ho bez nesnází,
když přijel host za šoulačkou, bylo všechno v suchu,
pro brtníka už je hračkou najít med po čuchu,
takže Němčour na posedu s flintou ráže devět
napjatě kouká dopředu, zda mu přijde medvěd.

R:

4. Míša puštěn byl z řetězu, funí houštím kolem jezu
pro svou denní dávku medu,
už má kousek na paseku, když mu zkřížil jeho štreku
starej Blažek na mopedu,
když uviděl lítou šelmu, ukrutně se leknul,
ještě štěstí, že měl helmu, na zem sebou seknul,
na staříka už jdou mdloby, motor vrčí v díře,
na svý cirkusácký doby vzpomnělo si zvíře.

R:

5. Němec čeká plnej vervy, jako struny už má nervy,
když vtom slyší divný zvuky,
už se rozhrnuje roští, chudák lovec oči třeští
a flinta mu padá z ruky:
na paseku u posedu, kde myslivec slídil,
vyjel medvěd na mopedu a bravurně řídil,
z upuštěný kulovnice vyšla náhle rána,
vodražená nábojnice trefila Germána.

R:

G F C
*: Byla z toho hrozná mela pro nimrody z Brodu,
Dmi F+ G C
republika utrpěla devizovou škodu.

Ondatra

Jiří Dědeček

- D** **D/H** **D** **A** **D**
1. Rychle všichni do patra, rychle do patra,
D/H **D** **A** **D**
rítí se sem ondatra, strašná ondatra,
A
rítí se sem z finské sauny představitel svinské fauny,
D **D/H** **D** **A** **D**
/: kdo zustane v přízemí, skončí strašně zřízený. :/
2. Ondatra je suverén, je to suverén,
už proběhla suterén, celej suterén,
ožehla si tváře v páre a ted zuri, rve a páre,
/: buhví, v kterém podlaží na nás tesák obnaží. :/
3. Rychle všichni do patra, rychle do patra,
rítí se sem ondatra, strašná ondatra,
každý at je opatrný na ten rypák ondatrný,
/: bijte dravce, a sice: ondatry a lasice. :/
4. Rychle všichni do patra, rychle do patra,
rítí se sem ondatra, strašná ondatra,
rítí se sem z finské sauny představitel svinské fauny,
/: kdo zustane v přízemí, skončí strašně zřízený. :/
5. Ondatra ci nutrie, -tra ci nutrie,
kam se clovek ukryje, kam se ukryje,
hryzne-li mne, též ji hryznu, vy pak za nás držte tryznu,
/: zpívejte nám rekviem, až se zabijem. :/

Kvítí

Magison

- D** **Hmi** **D** **Emi7**
1. On jí natrhal kvítí u jedný z vedlejších cest
G **A7** **D** **A7**
jim stačilo, že slunce svítí na čistou zem
D **Hmi** **D** **Emi7**
brouzdat zelenou trávou, utéct od lidí z měst
G **A7** **D**
pátek na stopování je nejlepší den.
Hmi **E**
Ref: Říkal jí: pojd' dál ted' to přijde
G **D**
čím chceš můžeš tenhle víkend být
Hmi **E**
vím, že zítra horký slunce vyjde
G **A7**
pak můžem kam chcem jít nebo tisíc přání mít....
2. Dávno odkvetla tráva, cestám napadal sníh
místo, kde na auta mával už jen ona zná
ptáci přestali zpívat, nic už není jak dřív
sem tam barevní kvítí mu ke křížku dá.
Ref: Říkal jí: pojd' dál ted' to přijde
čím chceš, můžeš tenhle víkend být
vím, že zítra horký slunce vyjde
pak můžem kam chcem jít nebo tisíc přání mít
C **G** **D**
všechny se splní, když budem chtít...

Holka od koní

Devítka

Emi
1. Pro vlasy rozčuchaný z naivních snů,
A C
svobodu větru na tvářích,
Ami Hmi
možná jsem zapoměla něco ti říct,
Emi
a najednou je pozdě,
pro lásku koní, krásu všedních dnů
A C
na kontě mám zase jeden hřích,
G C Hmi H7
pozdě se omlouvat, že ublížit nechci ani jednomu z nás.
Emi D C
R: A jak ty bláznivý koně chci dohonit slunce, když zapadá,
Ami D/F# G H7
písničku kolejí, který se tam někde v dálce snad setkají,
Emi D C
chci tiše zpívat a hrát jenom pro ně, než prach na ni napadá,
Hmi H7
a zapomenout, že se ještě někdy rozední,
Emi C
kolem hlavy mám svatozář holky od koní,
Ami H7 Emi
když zavírám oči a doufám, že předhoním aspoň o kousek čas.

2. Ztracená v rozpacích, když o tobě sním
a do těch snů se mi připlétá
i vůně potu a zkosenejch trav,
a pak se tiše vytrácíš,
stejně po dnech krátkejch vteřin štěstí,
po nocích hlídám telefon,
a krabice na sny pro hloupý holky nezvoní.
Emi C Ami
R: + dráhy čar osudu odkloním, a příště, až se probudím,
H7 Emi E
možná to budu zase já, tak jako dřív ...

Není sám

Marien

C **Ami** **F** **G**
1. Není sám, kdo prošel bouří a moudřejší se vrátil
C **Ami** **F** **G**
Není sám, kdo se tak snažil a zažil propádák
Emi **Ami** **F** **G**
Není sám, kdo mnohé získal, tím, že všechno ztratil
Emi **Ami** **F** **G** **C**
Není sám, kdo se tak cítí, kdo sám si připadá
Dmi Fmi C Dmi Fmi C

Mezihhra.

2. Není sám, kdo zavře oči a vábnou hudbu slyší
Není sám, kdo s řekou splývá a chrání nevinné
Není sám, kdo má co říci a přesto svůj hlas ztiší
Není sám, ten kdo si myslí, že na lodi jsme jediné
A7

D **Hmi** **G** **A**
3. Není sám, kdo hvězdy sčítá a komu sláva voní
D **Hmi** **G** **A**
Není sám, kdo na své pouti se mrakům podobá
F#mi **Hmi** **G** **A**
Není sám, kdo něčemu věří, stejně jako vloni
F#mi **Hmi** **G** **A** **D**
Není sám, kdo smířený není, s tím že po nás potopa.

Dávno se známe

Nezmaří

1. Dávno se známe, dávno víme
čím jsme si blíží a čím jsme dál
dávno se ve dvou pokoušíme
číst co čas nedopsal.

2. Víš trochu víc než náhlý známý
znáš moji kůži, tep i hlas
hádáme, kdo z nás víc se brání
odložit cit na rozkaz.

R: Náhodám mlčky překládám
nahé otázky tvých doteků
když ztrácíme síly
a láska v té chvíli
má příchut' útěků.

3. Ptáme se tmy, už známe rána
stesk černobílých loučení
spánek se vzdal, noc je nedospána
zbývá pokušení.

R: Trápení tiše kreslím slova
když samota tvé oči má
a nadbíhám času
jak vítr tvým vlasům
jak touha tvá i má.

4. Málo se známe, málo víme
čím jsme si blíží a čím jsme dál
dávno se ve dvou pokoušíme
číst, co čas nedopsal
číst, co nedopsal.

Sáro

Traband

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
F C F G
že tři poslové Boží k nám přišli na oběd
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F C F G
mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu
má jen přezíravý smích
A z prohraných válek se vojska domů vrací
Však zbraně stále burácí
a bitva zuří v nich

Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně
a pak mává na pozdrav
A srdcová dáma má v každé ruce růže
Tak snadno poplést může
sto urozených hlav

Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel
a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě
proti povinnosti lék

Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci
ve tvých zahradách
A já - potulný kejklíč, co svázali mu ruce
teď hraju o tvé srdce
a chci mít tě nadosah

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, pomalu a líně
F C F G
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
F C F C
Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno
F C F G
a v poledne už možná bude jiný svět
F C F C
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
F Dmi Cmaj
Andělé k nám přišli na oběd

Noc královny Kristiny

Ryvola Miky

1. Ty, co svou věčnou samotou slzama zapíjíš
je málo lásky na světě a žebrat neumíš.
Ty patříš k těm co tuhle noc se na pouť se vydají
Je jejich noc těch lidí noc co lásku hledají.
Až večer padne do polí zaslechnou zvonů hlas
je bílá tma a bílá zem a divnej, divnej čas.
Jen vítr houfu poutníků na cestu vyhrává.
Tu noc královna Kristýna svý děti svolává.
Zvon už volá sníh lampu zhasíná
z dálky volá královna Kristýna.
Noc kouzel plná zázraků se k ránu naklání
už došli tam kam lákalo je zvonů volání.
Jak z hloubi domu na večer, když dítě usíná
Směje se tiše tichounce královna Kristýna.
Šla kolem mýho domu řada slepejch poutníků
snad před rokem snad před chvílí jsem vzala za kliku
Je noc královny Kristýny, už slyším zvony znít
Volá královna Kristýna, já taky musím jít.
Zvon už volá sníh lampy zhasíná
z dálky volá královna Kristýna.

Sedm španělských andělů

Greenhorns

1. Hlavu k jejím očím zdvihná a v těch očích není strach,
i když hrst jen písku zbývá, dál se sype v hodinách,
sedmi jezdcům na úbočí slunce rudé dlouží stín,
jeho zbraň už písek skrývá, tam v údolí karabin.
2. Sedm dnů a sedm nocí, sedm prstů na rukou,
v prázdných tvářích sedm očí, srdcích, která netlukou,
z dále doléhá k tvým uším sedm rychlých výstřelů,
sedm stínů, tuším od španělských andělů.
3. Ona ví, že taky splatí teď tu nejkrutější daň,
už se všechny plány hatí, už jen prázdnou drží zbraň,
sedmi jezdcům na úbočí slunce hrůzně dlouží stín,
vítr písek točí nad údolím karabin.
R.
R.
R. do ztracena

Řeka

Otcovy děti

Hmi **D**
Hledej, co se nehledá

G **F#**
Čekej, co se nečeká

G **F#**
Něco lítá ve vzduchu

G **F#**
Drž se ve střehu

Hmi **D**
A chceš-li poznat, co je řeka

G **F#**
Nestůj na břehu

D **C** **G**
Nenechej se vodit za nos ani za ruku
A neotvírej dveře falešným prorokům
Až ti budou ukazovat kdovíjaký znamení
Shoď ze sebe vše, co máš, plav rovnou k prameni

Najdi skrytý pramen - pramen vody života
Ze kterého řeka rozlévá se do světa
Koukni, jak se na hladině odráží nebe
A když přijdeš ještě blíž, uvidíš sebe

Teče řeka milosti, teče řeka naděje
Vždycky někde poblíž hučí její přeřeje
Dokud je tu ona, máme šanci, člověče
Tahle země nezahyne, dokud řeka poteče

Nezamrzá v zimě a nevysychá v létě
Zaplavuje cestu a nikdy nemine tě
Dám ti jednu radu, jak uniknout obavě:
Teče voda teče - skoč do ní po hlavě!

Razí si cestu vysušenou zemí
A všude, kudy teče, rozkvétají stromy
Zavlažuje pole a naše zahrady
Nikommu neuškodí, nikomu nevadí

A už ti sahá po kolena trochu rozechvělý
Tak naber si ji do dlaní a umyj se v ní celý
V řece můžeš utopit všechny svoje viny
A narodit se znova - úplně jiný

Hledej, co se nehledá
Čekej, co se nečeká
Něco lítá ve vzduchu
Drž se ve střehu
A chceš-li poznat, co je řeka
Nestůj na břehu

Měl jméno Jan

Text Jirka Pobuda 1997, Hudba ???

G D Emi
Chtěl by žít a při tom nemůže dýchat
C D Ami
oheň mu spaluje šaty i tvář, všude cítí žár
C Emi D
ta příšerná chvíle zdá se nekonečně dlouhá.

G D Emi
Chtěl by žít a znovu se dívat
C D Ami
už ví co znamená světlo a stín, všude cítí žár
C Emi D
jak dlouhá bude chvíle kdy se tělo ohni vzpírá

G D Emi C
Ref: Mněl jméno Jan, ten kdo tu v plamenech stál, mněl jméno Jan
D Ami C D
a teď ho soudci zatratí to jméno, to jméno.
G D Emi C
Mněl jméno Jan ten kdo tu v plamenech stál, mněl jméno Jan
D Ami C D
jak požár zemi zachvátí to jméno, to jméno Jan.

Chtěl by žít a znovu pravdu svou hlásat
řetězy spoutaný u kůlu sám, všude cítí žár
a stačilo říct obyčejné slovo odvolávám.

Jak snadné je žít a zapřít svou pravou víru,
dokonce života sám sobě lhát, je těžší cítí žár
a čekat že i smrt je někdy nekonečně spásná.

Ref: Mněl jméno Jan, ten kdo tu v plamenech stál, mněl jméno Jan
a teď ho soudci zatratí to jméno, to jméno.
Mněl jméno Jan ten kdo tu v plamenech stál, mněl jméno Jan
jak požár zemi zachvátí to jméno, to jméno Jan.

Plameny vyšlehnou výš a všechno v kouři se ztrací,
pak zvolna hranice dohořívá, kat má v ruce rýč
a jeho popel do kalných vln cizí řeky hází.

A soudci spěchají pryč a něco přece jim schází
kdo ani před ohněm neztratí tvář, vždycky vyhrává
A jeho jméno v celé zemi symbolem se stává.

Ref: Mněl jméno Jan, ten kdo tu v plamenech stál, mněl jméno Jan
a teď ho soudci zatratí to jméno, to jméno.
Mněl jméno Jan ten kdo tu v plamenech stál, mněl jméno Jan
jak požár zemi zachvátí to jméno, to jméno Jan.

Den už končí (Son ar chistr) *tradiční bretonská, text Míla R. Linc*

Už den se končí, slunce mizí v tmách,
a den už končí, láska má.
Už den se končí, láska má,
A mě teď čeká dlouhá štreka, víš
Do krčmy cesta daleká.

Budu pít víno, trpký sladký pít
Budu pít víno, láska má.
Budu pít víno, láska má
Protože na dně každý sklenky, víš
Se pravda vroucí schovává

Budu pít pivo, černý světlý pít
Budu pít pivo, láska má.
Budu pít pivo, láska má,
Protože v jeho hořký chuti vždy
já zlato ryzí poznávám.

Budu pít cider, horký sladký pít
Budu pít cider láska má.
Budu pít cider, láska má,
Prostě jen proto, že je levný dost
Prostě jen proto, že piju rád.

Já nezlobím se, běž si běž si pít
Já nezlobím se, láska má.
Já nezlobím se, láska má
Zatímco budeš v krčmě sedět, pít
Tak já ti budu nevěrná.

To umí každej debil

Jarek Nohavica

C **G7** **C**
R:To umí každej debil, aby eso trumfem přebil,

G7 **C**
ale dát na eso dvojku to je teprve gól!
1.Jak říká moja stará, s chlapi je oštara,
ale pokud jde o Kennetha Starra, tak to je velký vůl.
Já jí na to říkám, že na babu co se svlíká
tak rychle jak Monica, je nejlepší vzít hůl.

R:
2.U Komerční banky kdysi stály ruské tanky,
jsou dnes plátěné stánky a fronty veliké.
Za poctivé české kačky od vietnamské prodavačky
samé originál značky velikosti XXL.

R:
3.Moja stará bečí, že nemám ho větší,
že furt jen vedu řeči a potom jdu spát.
Ja říkám: Moja drahá, láska není rychlodráha
a Viagra je drahá a stejně tě mám rád.

R:
4.Po Letenské pláni vichřice se prohání,
dejte si pozor na ni, páni konšelé.
Smetla už jinčí obry z papíru či hobry,
a jak byl každej dobrý a šel do prdele.

R:
5.Stalo se v Americe, že chytili u ložnice
jakéhosi Rycepice, fešného doktora.
To už je takým zvykem, že ten kdo je tajemníkem,
ten musí být aj býkem, když je baba potvora.

R:
6.Přišel jsem do bufetu, dal si vepřovou kotletu,
a štampřli fernetu, co za sto korun chcete.
Nežli jsem zved vidličku, přišel student v tričku,
podrazil mi židličku, Děkujem odejděte!

R:

V zeleném lese

Jarek Nohavica

C
V zeleném lese netřese se,
D7 **G7**
v zeleném lese netřese se,
C
v zeleném lese netřese se,
G7 **C**
třese se v lese, kde se pejsek nese.

Holka moje zlatá

Nohavica Jarek

- Ami** **E** **Ami**
1. Holka moje zlatá, neroň pro mě slzy,
 Dmi **G** **C**
kamarádi moji, zaplaťte můj dluh.
A7 **Dmi** **Ami**
Písně, co jsem zpíval, ať teď pějou druzí,
 E **Ami**
a mým nepřátelům vyřidíte: těbůh.
2. Budete mi chybět, budete mi scházet,
kytaru mi berou na pár let.
Skončily se toulky po nebeské dráze,
luna nemá nárok, slunce jakbysmet.
3. Skončila se volnost, skončilo se právo,
jedna tvrdá pelest, čtyři holé zdi.
Já nemám nárok vlevo, nemám nárok vpravo,
zbyl jen kousek modré oblohy, zbyly jenom sny.
4. Sny o tom, jak vyjdu přes dveře otevřené,
kytaru mi vrátí před branou.
Kdo tam bude čekat, kdo nezapomene
a kdo zazpívá mi na přivítanou?

Ir se boje nezalekne

- Cmi**
R. Ir se boje nezalekne
F
Ir se boje nezalekne
Cmi
Ir se boje nezalekne
Cmi G **Cmi**
rozbijem jim huby
1. Sněhem plujem k Angličanům
stavět sněhuláka
2. Už jsou vidět na obzoru
vesele si skáčem
3. Máme v ruce naše koule
už nás v ruce pálí
4. Valíme se uličkami
krev tu všude stříká
5. Sněhuláky postavíme
zelenou se barví
6. Když zas lezu do tortugy
drkotaj mi zuby
7. I když nám do lodi teče
Ir ten neuteče
8. Zas mě někdo trefil koulí
odnesl to boulí
9. Sekáme a strieláme ich
aj tak nám utekli
10. Porazíme Angličany
určitě už příště

Anglická

- R. Hop hej chcípni Ire
Hop hej chcípni Ire
Hop hej chcípni Ire
Early in the morning
1. Postavíme si sněhuláka
Kamča sedí v knajpě
2. Pronesem si sněhuláka
budem jich mít více
3. Hop hej vidím Ira
hážu na něj koulí
4. Trefil jsem Ira bílu koulí
Už se na zem koulí
5. Brambory my nežereme
Iry potopíme
6. Po bitvě každej do hospody
spěchá oživit se
7. Máme sedm sněhuláků
oni jenom pět

Hospodská

- R. Dvě kofoly a jedno kafe
dvě kofoly a jedno kafe
dvě kofoly a jedno kafe
do nosu si dáme
1. Sedíme si v teple
Oni venku mrznou
2. Zas už se řítí do tortugy
jeden mrtvej Anglán
3. Ten medovník je nějak dobrej,
to si pošmákneme
4. Zas už se řítí do tortugy
jeden mrtvej Irčan
5. Horké maliny se šlehačkou
sliny se nám sbíhají
6. Zas už se řítí do tortugy
spousta mrtvol různých
7. Minuta je pryč a jsou zas v trapu
to je aspoň víkend